

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Børnesnak

Citation: Andersen, H. C.: "Børnesnak", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-workid76786/facsimile.pdf> (tilgået 23. juni 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

[65]

Børnesnak.

[65] Inde hos Grossererens var stort Børneselskab, rige Folks Børn og fornemme Folks Børn; Grossererens stod sig godt, var en Mand med Lærdom; han havde engang taget Studenter-Examen, det blev han holdt til af sin skikkelige Fader, der fra først af kun var Studepranger, men ærlig og driftig! det havde givet Penge, dem Grossererens siden fik til at voxte; Forstand havde han og Hjerte ræd, men om det blev der mindre talt end om hans mange Penge.

10 Der gik ud og ind hos ham fornemme Folk, baade dem af Blod, som de kaldte det, og dem af Aand, som de kaldte det, dem af begge Dele og dem af ingen af Delene. Der var nu Børneselskab, Børnetale, og Børn tale reent ud af Posen. Der var en yndig lille Pige, men saa gruelig stolt, det havde Tjenestefolkene kysset i hende, ikke Forældrene, dertil vare de alt for fornuftige; hendes Fader var Kammerjunker og det er forfærdeligt Meget, vidste hun.

»Jeg er et Kammerbarn!« sagde hun. Hun kunde nu ogsaa have været et Kjælderbarn, ligemeget kan man selv gjøre for [66] det; og saa fortalte hun de andre Børn, at hun var »født!« og sagde, at naar man ikke var født saa kunde man ikke blive til; det hjalp ikke at læse, at være nok saa flittig, naar man ikke var født, saa kunde man ikke blive til.

»Og dem, hvis Navn ender paa *-sen*,« sagde hun, »dem kan 25 der nu aldrig i Verden blive Noget af! man skal sætte sine

k *Collin 20, 4^e II:53. 2 bl. koncept.*

r *ss. II:54. 1 bl. rettet rønskrift.*

s *N&S 2438, 4^e. 2 bl. rettet rønskrift, sidste form.*

A *NEH 3-59 s. 62-67 (Bibl. 787). A² NEH 3-54.*

B *15EP-67 s. 195-97 m. 1 ill.*

C *SS 25-68 s. 177-79.*

D *EHF 3-70 s. 227-28 m. 1 ill.*

11 kaldte [2 gange] kaldte A²B, kaldte C. 23 man ikke] man dog ikke kes.

Arme i Siden og holde dem langt borte fra sig, disse »senf-
sen!« Og saa satte hun sine smaa, nydelige Arme i Siden
med Albuen spids, for at vise hvorledes man skulde bære sig ad;
og de smaa Arme vare saa nydelige. Sød var hun.

Men Grossererens lille Datter blev saa vred; hendes Fader 5
hedte *Madsen* og det Navn vidste hun ender paa »senf« og
saa sagde hun ligesaa stolt hun kunde:

»Men min Fader kan kjøbe for hundrede Rigsdaler Bryst-
sukker og kaste i Grams! kan din Fader det?«

»Ja, men min Fader,« sagde en Skribents lille Datter, »kan 10
sætte baade sin Fader og din Fader og alle »Fadere« i Avisen!
Alle Mennesker ere bange for ham, siger Moder, for det er min
Fader, der regjerer i Avisen!«

Og den lille Pige kneisede derved, ligesom om hun kunde 15
være en virkelig Prindsesse, der skal kneise.

Men udenfor den halvaabne Dør stod og kigede ind af Spræk-
ken en fattig Dreng. Den Lille kunde ikke engang komme
med ind i Stuen, saa ringe var han; Spiddet havde han dreiet
for Kokkepigen og nu faaet Lov at see bag Døren ind til de
staedselige Børn, som fornøjede sig, og det var grumme Meget 20
for ham.

»Hvem der dog var Een af dem!« tænkte han, og saa hørte [27]
han hvad der blev sagt, det var rigtig nok til at blive meget
nismodig over. Ikke en Skilling havde Forældrene hjemme
at lægge paa Kistebunden, og ikke havde de Raad til at holde 25
en Avis, end sige at skrive den, og saa kom nu det allerværste
til, hans Faders Navn, og altsaa ogsaa hans Navn, endte aldeles
paa »senf« ham kunde der da aldrig i Verden blive Noget af.
Det var saa sørgeligt! dog født var han, syntes han, rigtig født,
det var ikke muligt Andet. 30

See, det var den Aften.

Nu gik der hen mange Aar og i dem blive Børn til voksne
Mennesker.

Der stod i Byen et prægtigt Huus, det var fuldt af Herlig-
heder, alle Folk vilde see det, selv Folk udenfor Byen kom ind 35
for at see det, hvem monstro af de Børn, vi have fortalt om,
kunde kalde det Huus sit? Ja, det er da let at vide! nei, det
er ikke saa let endda. Det Huus var den lille fattige Drengs;

11 Faderen herefter komme A. 13 der] som B, der C. 16 al] ad A². 36 fort-
talt] talte B, fortalt C.

---

ham blev der dog Noget af, skjøndt hans Navn endte paa
snek - - Thorvaldsen.

Og de tre andre Børn? - *Blodets, Pengenes og Aands-Hov-*
modets Børn, ja den Eine har ikke at lade den Anden Noget
s høre, de ere lige Børn -, der blev af dem alt Godt og Velsignet,
der var en god Grund i dem; hvad de dengang havde tænkt
og følt var kun - *Børnesnak*.

Under teksten H. C. Andersen s.